

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ของกิจการโรงแรมในจังหวัดเชียงใหม่ โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้จัดการฝ่ายบัญชีของกิจการโรงแรมในจังหวัดเชียงใหม่ ทั้งหมด 193 ราย มีผู้ตอบแบบสอบถามภายในระยะเวลาที่ผู้ศึกษากำหนด ทั้งหมดจำนวน 139 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.02 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ซึ่งในแบบสอบถามได้เก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีทางสถิติเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ของกิจการโรงแรมในจังหวัดเชียงใหม่ แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ของกิจการโรงแรมในจังหวัดเชียงใหม่ โดยแยกผลการวิเคราะห์ออกเป็นอีก 2 ส่วน ได้แก่

1. การวิเคราะห์สหสัมพันธ์
2. การวิเคราะห์การถดถอยแบบโลจิสติก

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 139 รายได้ถูกนำมาประมวลและวิเคราะห์โดยสถิติเชิงพรรณนาเพื่อให้ทราบข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วยจำนวน ร้อยละ โดยแสดงในตารางดังนี้

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามด้านเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	33	23.70
หญิง	106	76.30
รวม	139	100.00

จากตารางที่ 3 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 76.30 และเพศชายคิดเป็นร้อยละ 23.70

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามด้านอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
20 – 30 ปี	35	25.20
31 – 40 ปี	63	45.30
41 – 50 ปี	33	23.70
มากกว่า 50	8	5.80
รวม	139	100.00

จากตารางที่ 4 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 45.30 อายุระหว่าง 20 – 30 คิดเป็นร้อยละ 25.20 อายุระหว่าง 41 – 50 คิดเป็นร้อยละ 23.70 และอายุมากกว่า 50 ปีน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.80

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามด้านตำแหน่งในองค์กร

ตำแหน่งงานในองค์กร	จำนวน	ร้อยละ
ผู้จัดการฝ่ายบัญชีหรือเทียบเท่า	98	70.50
สมุหบัญชี หรือ หัวหน้าแผนกบัญชีหรือเทียบเท่า	41	29.50
รวม	139	100.00

จากตารางที่ 5 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีตำแหน่งในองค์กรเป็นผู้จัดการฝ่ายบัญชีหรือเทียบเท่าร้อยละ 70.50 และสมุหบัญชี หรือ หัวหน้าแผนกบัญชีหรือเทียบเท่า ร้อยละ 29.50

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละของสถานภาพทั่วไปของกิจการโรงแรมด้านประเภทของกิจการ

ประเภทของกิจการ	จำนวน	ร้อยละ
ห้างหุ้นส่วนสามัญ	5	3.60
ห้างหุ้นส่วน	38	27.30
บริษัทจำกัด	93	66.91
บริษัทมหาชนจำกัด	2	1.40
อื่นๆ	1	0.70
รวม	139	100.00

จากตารางที่ 6 กิจการโรงแรมส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามดำเนินกิจการในรูปแบบบริษัทจำกัด ร้อยละ 66.91 ดำเนินกิจการในรูปแบบห้างหุ้นส่วนจำกัด ร้อยละ 27.30 ดำเนินกิจการในรูปแบบห้างหุ้นส่วนสามัญร้อยละ 3.60 ดำเนินกิจการในรูปแบบบริษัทมหาชนจำกัด ร้อยละ 1.40 และน้อยที่สุดคือ ดำเนินกิจการในรูปแบบอื่นๆ ซึ่งอยู่ในรูปแบบของสมาคม ร้อยละ 0.70

2. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 139 ราย ได้ถูกนำมาประมวลผลและวิเคราะห์โดยสถิติเชิงพรรณนาเพื่อให้ทราบข้อมูลเบื้องต้นของตั้งแปรต่าง ๆ ที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย จำนวนร้อยละของข้อมูลทั้งหมด ค่าเฉลี่ยของข้อมูลทั้งหมด (Mean) ค่าสูงสุดของข้อมูลทั้งหมด (Maximum) ค่าต่ำสุดของข้อมูลทั้งหมด (Minimum) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูล (Standard Deviation) แสดงในตารางดังนี้

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละของจำนวนห้องพักของกิจการโรงแรมในจังหวัดเชียงใหม่

จำนวนห้องพัก	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 100 ห้อง	93	66.90
100 – 300 ห้อง	36	25.90
300 ห้องขึ้นไป	10	7.20
รวม	139	100.00

จากตารางที่ 7 กิจการโรงแรมส่วนใหญ่มีห้องพักจำนวนน้อยกว่า 100 ห้อง ร้อยละ 66.90 ห้องพักจำนวน 100 -300 ห้อง ร้อยละ 25.90 และห้องพักจำนวน 300 ห้องขึ้นไป ร้อยละ 7.20

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและร้อยละของอัตราห้องพักต่อคืนของกิจการโรงแรมในจังหวัดเชียงใหม่

อัตราค่าห้องพักต่อคืน	จำนวน	ร้อยละ
0 - 3,000 บาทต่อคืน	105	75.50
3,001 - 6,000 บาทต่อคืน	25	18.00
6,001 - 9,000 บาทต่อคืน	4	2.90
9,001 บาทขึ้นไปต่อคืน	5	3.60
รวม	30	100.00

จากตารางที่ 8 กิจการโรงแรมส่วนใหญ่ มีอัตราค่าห้องพัก 0 – 3,000 บาทต่อคืน ร้อยละ 75.50 อัตราค่าห้องพัก 3,001 – 6,000 บาทต่อคืน ร้อยละ 18.00 อัตราค่าห้องพัก 6,001 – 9,000 บาทต่อคืนร้อยละ 2.90 และ 9,001 บาทต่อคืนขึ้นไป ร้อยละ 3.60

ตารางที่ 9 แสดงค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของจำนวนห้องพัก อัตราค่าห้องพักต่อคืน ทุนจดทะเบียนและระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการโรงแรมในจังหวัดเชียงใหม่

	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน
จำนวนห้องพัก (Room)	3.00	666.00	105.27	120.25
อัตราค่าห้องพักต่อคืน(Rate)	200.00	51,195.00	2,920.30	5,373.93
ทุนจดทะเบียน (Equity)	0.10	1,300.00	55.59	186.25
ระยะเวลาในการดำเนินงาน (Year)	1.00	45.00	13.77	8.76

หมายเหตุ ข้อมูลประกอบด้วย 139 ราย

โดยที่ จำนวนห้องพักของกิจการโรงแรม (หน่วย:ห้อง)
 จำนวนอัตราห้องพักเฉลี่ยต่อคืน (หน่วย:บาท/คืน)
 ทุนจดทะเบียน ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2554 (หน่วย: ล้านบาท)
 จำนวนปีตั้งแต่เปิดกิจการโรงแรมจนถึง ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2554 (หน่วย: ปี)

จากตารางที่ 9 กิจการโรงแรมในจังหวัดเชียงใหม่มีจำนวนห้องพักสูงสุด 666 ห้อง ค่าต่ำสุด 3 ห้อง ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 105.27 ห้อง และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 120.35 มีอัตรา

ค่าห้องพักสูงสุด 51,195 บาทต่อคืน อัตราค่าห้องพักต่ำสุด 200 บาทต่อคืน ค่าเฉลี่ย 2,920 บาทต่อคืน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5,373.93 ทุนจดทะเบียนสูงสุด 1,300 ล้านบาท ทุนจดทะเบียนต่ำสุด 0.1 ล้านบาท ค่าเฉลี่ย 55.59 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 186.25 และมีระยะเวลาในการดำเนินงานสูงสุด 45 ปี ระยะเวลาในการดำเนินงานน้อยสุด 1 ปี ค่าเฉลี่ย 13.77 ปี และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 8.76

ตารางที่ 10 แสดงค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกำไร(ขาดทุน) ก่อนดอกเบี้ยจ่ายและภาษีเงินได้ ยอดรายได้รวม มูลค่าสินทรัพย์รวม มูลค่าหนี้สินรวม อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม และอัตราส่วนผลตอบแทนของสินทรัพย์ในปี 2554 ของกิจการโรงแรมในจังหวัด เชียงใหม่

	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน
กำไร(ขาดทุน)ก่อนดอกเบี้ยจ่ายและภาษีเงินได้	-2.05	449.98	9.91	48.26
ยอดรายได้รวม	0.08	1,955.18	51.17	221.99
มูลค่าสินทรัพย์รวม	0.029	5,536.41	159.10	643.99
มูลค่าหนี้สินรวม	0.008	3,946.37	82.01	372.82
อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม	0.01	13.62	0.83	1.71
อัตราส่วนผลตอบแทนของสินทรัพย์	-275.72	169.90	6.65	38.11

หมายเหตุ ข้อมูลประกอบด้วย 139 ราย (ผู้ศึกษาได้แสดงข้อมูลเกี่ยวกับยอดรายได้รวม มูลค่าทรัพย์สินรวม และมูลค่าหนี้สินรวมเพิ่มเติม เนื่องจากเป็นข้อมูลที่ใช้ในการคำนวณอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวมและอัตราส่วนผลตอบแทนของสินทรัพย์)

โดยที่ จำนวนกำไร (ขาดทุน) ก่อนดอกเบี้ยจ่ายและภาษีเงินได้ ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2554 (หน่วย: ล้านบาท)

จำนวนอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2554 (หน่วย: เท่า)

จำนวนอัตราส่วนผลตอบแทนของสินทรัพย์ ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2554 (หน่วย: เท่า)

ตารางที่ 10 พบว่ากิจการโรงแรมมีกำไรก่อนดอกเบี้ยจ่ายและภาษีเงินได้สูงสุด 449.98 ล้านบาท และมีขาดทุนก่อนดอกเบี้ยจ่ายและภาษีเงินได้ 2.05 ล้านบาท มีค่าเฉลี่ย 9.91 ล้านบาท ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 48.26 ยอดรายได้รวมสูงสุด 1,955.18 ล้านบาท ยอดรายได้ต่ำสุด 0.08 ล้านบาท ค่าเฉลี่ย 51.17 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 221.99 มูลค่า

สินทรัพย์รวมสูงสุด 5,536.41 ล้านบาท มูลค่าสินทรัพย์รวมต่ำสุด 0.029 ล้านบาท ค่าเฉลี่ย 159.10 ล้านบาทและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 643.99 มูลค่าหนี้สินรวมสูงสุด 3,946.37 ล้านบาท มูลค่าหนี้สินรวมต่ำสุด 0.008 ล้านบาท ค่าเฉลี่ย 82.01 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 372.82 อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวมสูงสุด 13.62 เท่า อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวมต่ำสุด 0.01 เท่า ค่าเฉลี่ย 0.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.71 อัตราส่วนผลตอบแทนของสินทรัพย์ปี 2554 สูงสุด 169.00 อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ต่ำสุด -275.72 ค่าเฉลี่ย 6.65 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 38.11

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนร้อยละของระดับการศึกษาของผู้ทำบัญชีของกิจการโรงแรมในจังหวัดเชียงใหม่

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	5	3.60
ปริญญาตรี	107	77.00
ปริญญาโท	27	19.40
รวม	139	100.00

ตารางที่ 11 พบว่า ผู้ทำบัญชีของกิจการโรงแรมส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 77.00 จบการศึกษาระดับปริญญาโท ร้อยละ 19.40 และจบการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 3.60

ตารางที่ 12 แสดงค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของจำนวนปีการทำงานของผู้บัญชีกิจการโรงแรมในจังหวัดเชียงใหม่

	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน
จำนวนปีการทำงานของผู้บัญชี	1.00	41	12.48	8.62

หมายเหตุ ข้อมูลประกอบด้วย 139 ราย

โดยที่จำนวนปีการทำงานของผู้ทำบัญชีจนถึง ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2554

ตารางที่ 12 พบว่าจำนวนปีการทำงานของผู้ทำบัญชีกิจการโรงแรมในจังหวัดเชียงใหม่สูงสุด 41 ปี จำนวนปีการทำงานของผู้ทำบัญชีต่ำสุด 1 ปี ค่าเฉลี่ย 12.48 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 8.62

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์

เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ด้วยการวิเคราะห์สหสัมพันธ์และการวิเคราะห์สมการถดถอยแบบโลจิสติก ซึ่งแสดงไว้ดังนี้

1. การวิเคราะห์สหสัมพันธ์

เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเพื่อตรวจสอบระดับและทิศทางของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ด้วยสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน โดยผลการวิเคราะห์แสดงในตารางดังนี้

ตารางที่ 13 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระที่นำมาศึกษา

	Room	Rate	Equity	Year	EBIT	DTA	ROA	EDL	EXP
Room	1								
Rate	0.061	1							
Equity	0.316*	0.347*	1						
Year	0.363*	0.047	0.316*	1					
EBIT	0.127	0.280**	0.855*	0.313*	1				
DTA	-0.090	-0.012	-0.042	0.093	-0.032	1			
ROA	0.056	0.007	-0.002	-0.035	0.045	-0.403*	1		
EDL	0.343*	0.201	0.189	0.149	0.179**	-0.079	0.101	1	
EXP	0.439	0.152	0.421	0.621	0.390	-0.157	0.051	0.334	1

หมายเหตุ ข้อมูลประกอบด้วย 139 ราย

* ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000

** ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

ตัวแปรต่างๆ มีความหมาย ดังนี้

Room	หมายถึง	จำนวนห้องพักของกิจการ โรงแรม
Rate	หมายถึง	อัตราค่าห้องพักต่อคืน
Equity	หมายถึง	ทุนจดทะเบียนของกิจการ โรงแรม
Year	หมายถึง	ระยะเวลาดำเนินงานของกิจการ โรงแรม
EBIT	หมายถึง	กำไร (ขาดทุน) ก่อนดอกเบี้ยจ่ายและภาษีเงินได้
DTA	หมายถึง	อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม
ROA	หมายถึง	อัตราส่วนผลตอบแทนของสินทรัพย์
EDL	หมายถึง	ระดับการศึกษาของผู้ทำบัญชี
EXP	หมายถึง	จำนวนปีการทำงานของผู้ทำบัญชี

จากตารางที่ 13 พบว่าจำนวนห้องพักของกิจการ โรงแรมมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับทุนจดทะเบียนของกิจการ โรงแรม ระยะเวลาดำเนินงานของกิจการ โรงแรม ระดับการศึกษาของผู้ทำบัญชีและจำนวนปีการทำงานของผู้ทำบัญชีที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 หรือที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยจำนวนห้องพักของกิจการ โรงแรมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับทุนจดทะเบียนของกิจการ โรงแรม ระยะเวลาดำเนินงานของกิจการ โรงแรม ระดับการศึกษาของผู้ทำบัญชีและจำนวนปีการทำงานของผู้ทำบัญชี โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.316 0.363 0.343 และ 0.439 ตามลำดับ

อัตราค่าห้องพักต่อคืนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับทุนจดทะเบียนของกิจการ โรงแรม กำไร(ขาดทุน)ก่อนดอกเบี้ยจ่ายและภาษีเงินได้ และระดับการศึกษาของผู้ทำบัญชีที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 หรือที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยอัตราค่าห้องพักต่อคืนมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับทุนจดทะเบียนของกิจการ โรงแรม กำไร (ขาดทุน) ก่อนดอกเบี้ยจ่ายและภาษีเงินได้และระดับการศึกษาของผู้ทำบัญชี โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.347 0.280 และ 0.201 ตามลำดับ

ทุนจดทะเบียนของกิจการ โรงแรมมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับจำนวนห้องพักของกิจการ โรงแรม อัตราค่าห้องพักต่อคืน ระยะเวลาดำเนินงานของกิจการ โรงแรม กำไร (ขาดทุน)ก่อนดอกเบี้ยจ่ายและภาษีเงินได้ ระดับการศึกษาของผู้ทำบัญชีและจำนวนปีการทำงานของผู้ทำบัญชีที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติหรือที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยทุนจดทะเบียนของกิจการ โรงแรมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับจำนวนห้องพักของกิจการ โรงแรม อัตราค่าห้องพักต่อคืน ระยะเวลาดำเนินงานของกิจการ โรงแรม ระดับการศึกษาของผู้ทำบัญชีและจำนวนปี

การทำงานของผู้ทำบัญชี โดยมีความสัมพันธ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.316 0.347 0.316 0.855 0.189 และ 0.421 ตามลำดับ

ระยะเวลาดำเนินงานของกิจการ โรงแรมมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับจำนวนห้องพักของกิจการ โรงแรม ทุนจดทะเบียนของกิจการ โรงแรม กำไร (ขาดทุน) ก่อนดอกเบี้ยจ่ายและภาษีเงินได้ และจำนวนปีการทำงานของผู้ทำบัญชีที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 หรือที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยระยะเวลาดำเนินงานของกิจการ โรงแรมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับจำนวนห้องพักของกิจการ โรงแรม ทุนจดทะเบียนของกิจการ โรงแรม กำไร (ขาดทุน) ก่อนดอกเบี้ยจ่ายและภาษีเงินได้ และจำนวนปีการทำงานของผู้ทำบัญชี โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.363 0.316 0.313 และ 0.612 ตามลำดับ

กำไร(ขาดทุน)ก่อนดอกเบี้ยจ่ายและภาษีเงินได้มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับอัตราค่าห้องพักต่อคืน ทุนจดทะเบียนของกิจการ โรงแรม ระยะเวลาดำเนินงานของกิจการ โรงแรม ระดับการศึกษาของผู้ทำบัญชีและจำนวนปีการทำงานของผู้ทำบัญชีที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 หรือที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยกำไร (ขาดทุน) ก่อนดอกเบี้ยจ่ายและภาษีเงินได้มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับอัตราค่าห้องพักต่อคืน ทุนจดทะเบียนของกิจการ โรงแรม ระยะเวลาดำเนินงานของกิจการ โรงแรม ระดับการศึกษาของผู้ทำบัญชีและจำนวนปีการทำงานของผู้ทำบัญชี โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.280 0.855 0.313 0.179 และ 0.390 ตามลำดับ

อัตราหนี้สินต่อสินทรัพย์รวมมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับอัตราส่วนผลตอบแทนของสินทรัพย์ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 หรือที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวมมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับอัตราส่วนผลตอบแทนของสินทรัพย์ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.403

อัตราส่วนผลตอบแทนของสินทรัพย์มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวมที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 หรือที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยอัตราส่วนผลตอบแทนของสินทรัพย์มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.403

ระดับการศึกษาของผู้ทำบัญชีมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับจำนวนห้องพักของกิจการ โรงแรม อัตราค่าห้องพักต่อคืน ทุนจดทะเบียนของกิจการ โรงแรม กำไร (ขาดทุน) ก่อนดอกเบี้ยจ่ายและภาษีเงินได้ และจำนวนปีการทำงานของผู้ทำบัญชีที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 หรือที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยระดับการศึกษาของผู้ทำบัญชีมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับจำนวนห้องพักของกิจการ โรงแรม อัตราค่าห้องพักต่อคืน ทุนจดทะเบียนของกิจการ

โรงแรม กำไร (ขาดทุน) ก่อนดอกเบี้ยจ่ายและภาษีเงินได้ และจำนวนปีการทำงานของผู้ทำบัญชี โดย
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.343 0.201 0.189 0.179 และ 0.334 ตามลำดับ

จำนวนปีการทำงานของผู้ทำบัญชีมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับ
จำนวนห้องพักของกิจการ โรงแรม ทุนจดทะเบียนของกิจการ โรงแรม ระยะเวลาดำเนินงานของ
กิจการโรงแรม กำไร(ขาดทุน)ก่อนดอกเบี้ยจ่ายและภาษีเงินได้ และระดับการศึกษาของผู้ทำบัญชีที่
ระดับนัยสำคัญ 0.05 หรือที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยจำนวนปีการทำงานของผู้ทำบัญชีมี
ความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับจำนวนห้องพักของกิจการ โรงแรม ทุนจดทะเบียนของกิจการ
โรงแรม ระยะเวลาดำเนินงานของกิจการ โรงแรม กำไร (ขาดทุน) ก่อนดอกเบี้ยจ่ายและภาษีเงินได้
และระดับการศึกษาของผู้ทำบัญชี โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.439 0.421 0.612
0.390 และ 0.334 ตามลำดับ

2. การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์

ในส่วนของการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ของกิจการ โรงแรมในจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลปฐมภูมิและนำมาวิเคราะห์ประมวลผลด้วยเทคนิคทางสถิติวิธีการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก โดยแบ่งการวิเคราะห์สินทรัพย์ออกเป็น 3 ประเภทได้ผลการวิเคราะห์ดังตารางต่อไปนี้

1. อุปกรณ์ที่ใช้ในห้องน้ำ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดจำพวกสบู่ แชมพู กระดาษชำระหรือของใช้ในลักษณะเดียวกันเป็นต้น ที่มีอายุการใช้งานน้อยกว่า 1 รอบระยะเวลาบัญชี
2. อุปกรณ์จำพวกเฟอร์นิเจอร์ ได้แก่ ตู้ เตียง เก้าอี้ ชุดรับแขก โต๊ะเครื่องแป้งรวมไปถึงเครื่องใช้ไฟฟ้าต่างๆ อุปกรณ์เครื่องตกแต่งที่ใช้ภายในห้องพัก เป็นต้น
3. อุปกรณ์เครื่องนอน ได้แก่ ที่นอน ผ้าห่ม ผ้าปูที่นอน รวมไปถึงผ้าต่าง ๆ ที่ใช้ในห้องพักของกิจการ โรงแรม

ตารางที่ 14 แสดงการระบุค่าของตัวแปรตามของอุปกรณ์ที่ใช้ในห้องน้ำ

ตัวแปร	ค่าตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
Sel 1	0	93	66.91
Sel 2	1	46	33.09
รวม		139	100.00

ตัวแปรตามคือ ทางเลือกนโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ของกิจการ โรงแรม โดยกำหนดให้

- Sel 1 หมายถึง การเลือกใช้นโยบายทางด้านสินทรัพย์ที่มีอายุการใช้งานน้อยกว่า 1 รอบระยะเวลาบัญชีและมีจำนวนน้อยให้รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีที่ซื้อ
- Sel 2 หมายถึง การเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ที่มีอายุการใช้งานน้อยกว่า 1 รอบระยะเวลาบัญชีและมีจำนวนมากให้บันทึกเป็นสินทรัพย์ในงวดบัญชีที่ซื้อและตัดจำหน่ายเป็นค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีที่สินทรัพย์ไม่สามารถใช้งานได้แล้ว

จากตารางที่ 14 แสดงจำนวนกิจการโรงแรมในจังหวัดเชียงใหม่ที่เลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ประเภทอุปกรณ์ที่ใช้ในห้องน้ำ จากตัวอย่างทั้งหมด 139 โรงแรมพบว่า มีกิจการโรงแรมที่เลือกรับรู้อุปกรณ์ที่ใช้ในห้องที่มีจำนวนน้อยให้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีที่ซื้อ (Sel 1) ทั้งสิ้น 93 โรงแรมคิดเป็นร้อยละ 66.91 ของตัวอย่างทั้งหมด และกิจการโรงแรมที่เลือกรับรู้อุปกรณ์ที่ใช้ในห้องน้ำที่มีจำนวนมากให้เป็นสินทรัพย์ในงวดบัญชีที่ซื้อและตัดจำหน่ายเป็นค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีที่สินทรัพย์ใช้งานไม่สามารถใช้งานได้แล้ว (Sel 2) ทั้งสิ้น 46 โรงแรมคิดเป็นร้อยละ 33.09 ของตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 15 แสดงการระบุค่าของตัวแปรตามของอุปกรณ์จำพวกเฟอร์นิเจอร์

ตัวแปร	ค่าตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
Sel 1	0	58	41.70
Sel 2	1	81	58.30
รวม		139	100.00

ตัวแปรตามคือ ทางเลือกนโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ของกิจการ โรงแรม โดยกำหนดให้

- Sel 1 หมายถึง สินทรัพย์ที่มีอายุการใช้งานมากกว่า 1 รอบระยะเวลาบัญชี และมีจำนวนน้อยให้รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีที่ซื้อ
- Sel 2 หมายถึง สินทรัพย์ที่มีอายุการใช้งานมากกว่า 1 รอบระยะเวลาบัญชี และมีจำนวนมากให้บันทึกเป็นสินทรัพย์และมีการคิดค่าเสื่อมราคาตามเกณฑ์อายุการใช้งาน

จากตารางที่ 15 แสดงจำนวนกิจการโรงแรมในจังหวัดเชียงใหม่ที่เลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ประเภทอุปกรณ์จำพวกเฟอร์นิเจอร์ จากตัวอย่างทั้งหมด 139 โรงแรมพบว่า มีกิจการโรงแรมที่เลือกรับรู้อุปกรณ์จำพวกเฟอร์นิเจอร์ที่มีจำนวนน้อยให้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีที่ซื้อ (Sel 1) ทั้งสิ้น 58 โรงแรมคิดเป็นร้อยละ 41.70 ของตัวอย่างทั้งหมด และกิจการโรงแรมที่เลือกรับรู้อุปกรณ์จำพวกเฟอร์นิเจอร์ที่มีจำนวนมากให้บันทึกเป็นสินทรัพย์และมีการคิดค่าเสื่อมราคาตามเกณฑ์อายุการใช้งาน (Sel 2) ทั้งสิ้น 81 โรงแรมคิดเป็นร้อยละ 58.30 ของตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 16 แสดงการระบุค่าของตัวแปรตามของอุปกรณ์เครื่องนอน

ตัวแปร	ค่าตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
Sel 1	0	69	49.60
Sel 2	1	70	50.40
รวม		139	100.00

ตัวแปรตามคือ ทางเลือกนโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ของกิจการ โรงแรม โดยกำหนดให้

- Sel 1 หมายถึง สินทรัพย์ที่มีอายุการใช้งานมากกว่า 1 รอบระยะเวลาบัญชี และมีจำนวนน้อยให้รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีที่ซื้อ
- Sel 2 หมายถึง สินทรัพย์ที่มีอายุการใช้งานมากกว่า 1 รอบระยะเวลาบัญชี และมีจำนวนมากให้บันทึกเป็นสินทรัพย์และมีการคิดค่าเสื่อมราคาตามเกณฑ์อายุการใช้งาน

จากตารางที่ 16 แสดงจำนวนกิจการ โรงแรมในจังหวัดเชียงใหม่ที่เลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ประเภทอุปกรณ์เครื่องนอน จากตัวอย่างทั้งหมด 139 โรงแรมพบว่า มีกิจการโรงแรมที่เลือกรับรู้อุปกรณ์จำพวกเครื่องนอนที่มีจำนวนน้อยให้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีที่ซื้อ (Sel 1) ทั้งสิ้น 69 โรงแรมคิดเป็นร้อยละ 49.60 ของตัวอย่างทั้งหมด และกิจการโรงแรมที่เลือกรับรู้ อุปกรณ์จำพวกเครื่องนอนที่มีจำนวนมากให้บันทึกเป็นสินทรัพย์และมีการคิดค่าเสื่อมราคาตามเกณฑ์อายุการใช้งาน (Sel 2) ทั้งสิ้น 70 โรงแรมคิดเป็นร้อยละ 50.40 ของตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 17 แสดงสัดส่วนที่สามารถอธิบายความผันแปรระหว่างตัวแปรในสมการแบบโครงสร้าง

ประเภทสินทรัพย์	-2 Log likelihood	Cox & Snell R Square	Nagelkerke R Square
อุปกรณ์ที่ใช้ในห้องน้ำ	104.971	0.402	0.559
อุปกรณ์จำพวกเฟอร์นิเจอร์	125.755	0.365	0.491
อุปกรณ์เครื่องนอน	154.937	0.238	0.371

จากตารางที่ 17 แสดงสัดส่วนที่สามารถอธิบายความผันแปรของตัวแปรในสมการโครงสร้างซึ่งแยกตามประเภทของสินทรัพย์ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

สมการแบบโครงสร้างของอุปกรณ์ที่ใช้ในห้องน้ำแสดงสัดส่วนที่สามารถอธิบายความผันแปรของสมการแบบโครงสร้างนี้ โดยพิจารณาความเหมาะสมของสมการตัวแบบจำลอง จากค่า $-Log\ likelihood$ มีค่าเท่ากับ 104.971 และสมการนี้สามารถอธิบายความผันแปรของตัวแปรได้ถึงร้อยละ 55.90

สมการแบบโครงสร้างของอุปกรณ์จำพวกเฟอร์นิเจอร์แสดงสัดส่วนที่สามารถอธิบายความผันแปรของสมการแบบโครงสร้างนี้ โดยพิจารณาความเหมาะสมของสมการแบบจำลองจากค่า $-Log\ likelihood$ มีค่าเท่ากับ 124.755 และสมการนี้สามารถอธิบายความผันแปรของตัวแปรตามได้ถึงร้อยละ 49.10

สมการแบบโครงสร้างของอุปกรณ์เครื่องนอนแสดงสัดส่วนที่สามารถอธิบายความผันแปรของสมการแบบโครงสร้างนี้ โดยพิจารณาความเหมาะสมของสมการแบบจำลองจากค่า $-Log\ likelihood$ มีค่าเท่ากับ 154.937 และสมการนี้สามารถอธิบายความผันแปรของตัวแปรตามได้ถึงร้อยละ 37.10

ตารางที่ 18 แสดงผลการทดสอบความเหมาะสมของสมการแบบโครงสร้างโดยค่า Hosmer and Lemeshow Test

ประเภทสินทรัพย์	Chi-square	df	Sig.
อุปกรณ์ที่ใช้ในห้องน้ำ	24.479	8	0.002
อุปกรณ์จำพวกเฟอร์นิเจอร์	10.642	8	0.223
อุปกรณ์เครื่องนอน	7.714	8	0.462

จากตารางที่ 18 แสดงการทดสอบค่าไคสแควร์ของสมการแบบโครงสร้างทั้ง 3 สมการพบว่า สมการแบบโครงสร้างของอุปกรณ์ที่ใช้ในห้องน้ำมีค่าไคสแควร์เท่ากับ 24.479 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 จึงสรุปได้ว่าสมการนี้มีความเหมาะสม สมการแบบโครงสร้างของอุปกรณ์จำพวกเฟอร์นิเจอร์มีค่าไคสแควร์เท่ากับ 10.642 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.223 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงสรุปได้ว่าสมการนี้ไม่มีความเหมาะสม สมการแบบโครงสร้างของอุปกรณ์เครื่องนอนมีค่าไคสแควร์เท่ากับ 7.714 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.462 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงสรุปได้ว่าสมการนี้ไม่มีความเหมาะสม

ตารางที่ 19 แสดงผลการทดสอบความเหมาะสมของสมการแบบโครงสร้างโดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์

ประเภทสินทรัพย์	Chi-Square	df	Sig
อุปกรณ์ที่ใช้ในห้องน้ำ	71.514	9	0.000
อุปกรณ์จำพวกเฟอร์นิเจอร์	63.117	9	0.000
อุปกรณ์เครื่องนอน	37.750	9	0.000

จากตารางที่ 19 แสดงค่าไคสแควร์ของสมการแบบโครงสร้างทั้ง 3 สมการเพื่อใช้ทดสอบสมมติฐาน

H_0 ความน่าจะเป็นที่กิจการ โรงแรมจะเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ในแต่ละนโยบายบัญชีไม่ขึ้นอยู่กับตัวแปรอิสระทั้ง 9 ตัว

H_1 ความน่าจะเป็นที่กิจการ โรงแรมจะเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ในแต่ละนโยบายบัญชีขึ้นอยู่กับตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัว

จากการทดสอบที่ได้พบว่า สมการแบบโครงสร้างของอุปกรณ์ที่ใช้ในห้องน้ำมีค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 71.514 โดยมีระดับนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธ H_0 แสดงความน่าจะเป็นที่กิจการ โรงแรมจะเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ในแต่ละนโยบายบัญชีขึ้นอยู่กับตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัว

สมการแบบโครงสร้างของอุปกรณ์จำพวกเฟอร์นิเจอร์มีค่าไคสแควร์เท่ากับ 63.117 โดยมีระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธ H_0 แสดงความน่าจะเป็นที่กิจการ โรงแรมจะเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ในแต่ละนโยบายบัญชีขึ้นอยู่กับตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัว

สมการแบบโครงสร้างของอุปกรณ์เครื่องนอนมีค่าไคสแควร์เท่ากับ 37.750 โดยมีระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธ H_0 แสดงความน่าจะเป็นที่กิจการ โรงแรมจะเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ในแต่ละนโยบายบัญชีขึ้นอยู่กับตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัว

เมื่อพิจารณาถึงความเหมาะสมของสมการแบบโครงสร้างทั้ง 3 สมการโดยใช้การทดสอบค่า Hosmer and Lemeshow Test และใช้การทดสอบค่าไคสแควร์ พบว่าการทดสอบค่า Hosmer and Lemeshow Test สมการแบบโครงสร้างของอุปกรณ์ที่ใช้ในห้องน้ำมีความเหมาะสม แต่สมการแบบโครงสร้างของอุปกรณ์จำพวกเฟอร์นิเจอร์และอุปกรณ์เครื่องนอนไม่มีความเหมาะสม และเมื่อทดสอบความเหมาะสมของสมการแบบโครงสร้างโดยใช้การทดสอบค่าไคสแควร์พบว่า

สมการโครงสร้างทั้ง 3 สมการมีความเหมาะสม ดังนั้น ผู้ทำการศึกษาจึงได้ทำการศึกษาในขั้นตอนถัดไป

ตารางที่ 20 แสดงสัดส่วนของความถูกต้องในการพยากรณ์สมการแบบโครงสร้างของอุปกรณ์ที่ใช้ในห้องน้ำ

นโยบายบัญชี	ค่าพยากรณ์		
	Sel 1	Sel 2	ร้อยละความถูกต้อง
Sel 1	87.00	6.00	93.50
Sel 2	12.00	34.00	73.90
Overall Percentage	71.22	28.78	87.10

จากตารางที่ 20 แสดงค่าร้อยละความถูกต้องในการพยากรณ์สมการแบบโครงสร้างของอุปกรณ์ที่ใช้ในห้องน้ำ ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

จากตัวอย่างจำนวน 93 ราย โรงแรมที่เลือกบันทึกสินทรัพย์ประเภทอุปกรณ์ที่ใช้ในห้องน้ำที่มีอายุการใช้งานน้อยกว่า 1 รอบระยะเวลาบัญชีและมีจำนวนน้อยให้รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีที่ซื้อ สมการแบบโครงสร้างที่ได้สามารถพยากรณ์ได้ถูกต้อง 90 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 93.50

จากตัวอย่างจำนวน 46 ราย โรงแรมที่เลือกบันทึกสินทรัพย์ประเภทอุปกรณ์ที่ใช้ในห้องน้ำที่มีอายุการใช้งานน้อยกว่า 1 รอบระยะเวลาบัญชีและมีจำนวนมากเป็นสินทรัพย์ในงวดบัญชีที่ซื้อและตัดจำหน่ายเป็นค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีที่สินทรัพย์นั้นไม่สามารถงานได้แล้ว สมการแบบโครงสร้างที่ได้สามารถพยากรณ์ได้ถูกต้อง 34 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 73.90

จากตัวอย่างจำนวน 139 ราย สมการแบบโครงสร้างที่ได้สามารถพยากรณ์ได้ถูกต้องรวมคิดเป็นร้อยละ 87.10

ค่าร้อยละความถูกต้องในการพยากรณ์ในสมการแบบโครงสร้างของอุปกรณ์จำพวกเฟอร์นิเจอร์ (ภาคผนวกตารางที่ 9) สามารถอธิบายได้ดังนี้

จากตัวอย่างจำนวน 58 ราย โรงแรมที่เลือกบันทึกสินทรัพย์ประเภทอุปกรณ์จำพวกเฟอร์นิเจอร์ที่มีอายุการใช้งานมากกว่า 1 รอบระยะเวลาบัญชีและมีจำนวนน้อยให้รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีที่ซื้อ สมการแบบโครงสร้างที่ได้สามารถพยากรณ์ได้ถูกต้อง 46 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 79.30

จากตัวอย่างจำนวน 81 ราย โรงแรมที่เลือกบันทึกสินทรัพย์ประเภทอุปกรณ์จำพวกเฟอร์นิเจอร์ที่มีอายุการใช้งานมากกว่า 1 รอบระยะเวลาบัญชีและมีจำนวนมากให้บันทึกเป็นสินทรัพย์และมีการคิดเสื่อมราคาตามเกณฑ์อายุการใช้งาน สมการแบบโครงสร้างที่ได้สามารถพยากรณ์ได้ถูกต้อง 59 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 72.80

จากตัวอย่างจำนวน 139 ราย สมการแบบโครงสร้างที่ได้สามารถพยากรณ์ได้ถูกต้องร้อยละ 75.50

ค่าร้อยละความถูกต้องในการพยากรณ์ในสมการแบบโครงสร้างของอุปกรณ์เครื่องนอน (ภาคผนวกตารางที่ 14) สามารถอธิบายได้ดังนี้

จากตัวอย่างจำนวน 69 ราย โรงแรมที่เลือกบันทึกสินทรัพย์ประเภทอุปกรณ์เครื่องที่มีอายุการใช้งานมากกว่า 1 รอบระยะเวลาบัญชีและมีจำนวนน้อยให้รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีที่ซื้อ สมการแบบโครงสร้างที่ได้สามารถพยากรณ์ได้ถูกต้อง 56 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 81.20

จากตัวอย่างจำนวน 70 ราย โรงแรมที่เลือกบันทึกสินทรัพย์ประเภทอุปกรณ์เครื่องนอนที่มีอายุการใช้งานมากกว่า 1 รอบระยะเวลาบัญชีและมีจำนวนมากให้บันทึกเป็นสินทรัพย์และมีการคิดเสื่อมราคาตามเกณฑ์อายุการใช้งาน สมการแบบโครงสร้างที่ได้สามารถพยากรณ์ได้ถูกต้อง 44 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 62.90

จากตัวอย่างจำนวน 139 ราย สมการแบบโครงสร้างที่ได้สามารถพยากรณ์ได้ถูกต้องร้อยละ 71.90

ตารางที่ 21 แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของสินทรัพย์ประเภทอุปกรณ์ที่ใช้ในห้องน้ำ

ตัวแปร	B	S.E.	Wald	df	Sig.	Exp(B)
ROOM	.025	.005	21.257	1	.000	1.025
RATE	.000	.000	.058	1	.810	1.000
EQUITY	.000	.000	1.189	1	.276	1.000
YEAR	-.046	.043	1.108	1	.293	.955
EBIT	.001	.000	3.932	1	.047	1.000
DTA	-.336	.298	1.271	1	.260	.714
ROA	.007	.011	.386	1	.534	1.007
EDL	.153	.599	.065	1	.799	1.165
EXP	.009	.042	.043	1	.835	1.009
Constant	-2.852	1.388	4.221	1	.040	.058

ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

ตารางที่ 21 เป็นการแสดงรายละเอียดที่เกี่ยวกับการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ในสมการแบบโครงสร้าง โดยจะเน้นที่ตัวแปรอิสระแต่ละตัวว่ามีสัมพันธ์กับตัวแปรตามในลักษณะใด ซึ่งค่าที่ได้จะต่างกันไปในแต่ละกลุ่มของตัวแปรตาม

จากการพิจารณาสมการแบบโครงสร้างพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ของกิจการ โรงแรมในจังหวัดเชียงใหม่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 หรือที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 คือ ปัจจัยด้านลักษณะทั่วไปของกิจการ ปัจจัยด้านประสิทธิภาพการดำเนินงานและปัจจัยด้านความรู้ความสามารถของผู้ทำบัญชี

1. ปัจจัยด้านลักษณะทั่วไปของกิจการ

ปัจจัยด้านลักษณะทั่วไปของกิจการประกอบด้วย จำนวนห้องพักของกิจการ อัตราค่าห้องพักต่อคืน ทุนจดทะเบียนของกิจการและระยะเวลาดำเนินงานของกิจการพบว่า มีจำนวนห้องพักมีความสัมพันธ์อย่างนัยสำคัญทางสถิติเพียงปัจจัยเดียว ซึ่งจำนวนห้องพักของกิจการมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ ซึ่งแปลผลได้ว่า ถ้าจำนวนห้องพักของกิจการเพิ่มขึ้น 1 หน่วยจะทำให้ความน่าจะเป็นที่กิจการ โรงแรมจะเลือกบันทึกสินทรัพย์ประเภทอุปกรณ์ที่ใช้ในห้องน้ำที่มีอายุการใช้งานน้อยกว่า 1 รอบระยะเวลาบัญชีและมีจำนวนน้อยได้รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีที่ซื้อเพิ่มขึ้น 0.025 หน่วย

อัตราค่าห้องพักต่อคืน พุนจตุระเบียงของกิจการและระยะเวลาการดำเนินงานของกิจการไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กับการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ ถึงแม้ว่าอัตราค่าห้องพักต่อคืนและพุนจตุระเบียงของกิจการจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ ในขณะที่ระยะเวลาดำเนินงานของกิจการมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์

จากผลที่ได้พบว่ายอมรับสมมติฐานข้อที่ 1 ที่คาดว่าจำนวนห้องพักของกิจการมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ เนื่องจากพบว่ายิ่งจำนวนห้องพักของกิจการ โรงแรมเพิ่มขึ้นจะทำให้กิจการ โรงแรมบันทึกสินทรัพย์ประเภทอุปกรณ์ที่ใช้ในห้องน้ำที่มีอายุการใช้งานน้อยกว่า 1 รอบระยะเวลาบัญชีและมีจำนวนน้อยให้รับรู้เป็นสินทรัพย์ในงวดบัญชีที่ซื้อเพิ่มขึ้นด้วย

จากผลที่ได้พบว่าปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 2 ที่คาดว่าอัตราค่าห้องพักต่อคืนมีความสัมพันธ์ทางลบกับการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ เนื่องจากพบว่าอัตราค่าห้องพักต่อคืนยิ่งสูงขึ้น โอกาสที่กิจการ โรงแรมจะเลือกบันทึกสินทรัพย์ประเภทอุปกรณ์ที่ใช้ในห้องน้ำที่มีอายุการใช้งานน้อยกว่า 1 รอบระยะเวลาบัญชีและมีจำนวนน้อยให้รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีที่ซื้อยิ่งเพิ่มสูงขึ้นด้วย

จากผลที่ได้พบว่าปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 3 และข้อที่ 4 ที่คาดว่าพุนจตุระเบียงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์และระยะเวลาการดำเนินงานของกิจการมีความสัมพันธ์ทางลบกับการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ตามลำดับ โดยพบว่าพุนจตุระเบียงยิ่งสูงขึ้น โอกาสที่กิจการ โรงแรมจะเลือกบันทึกสินทรัพย์ประเภทอุปกรณ์ที่ใช้ในห้องน้ำที่มีอายุการใช้งานน้อยกว่า 1 รอบระยะเวลาบัญชีและมีจำนวนน้อยให้รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีที่ซื้อยิ่งเพิ่มสูงขึ้นด้วย แต่ในขณะที่ระยะเวลาดำเนินงานของกิจการยิ่งสูงขึ้น โอกาสที่กิจการ โรงแรมจะเลือกบันทึกสินทรัพย์ประเภทอุปกรณ์ที่ใช้ในห้องน้ำที่มีอายุการใช้งานน้อยกว่า 1 รอบระยะเวลาบัญชีและมีจำนวนน้อยให้รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีที่ซื้อยิ่งลดลงตามลำดับ

2. ปัจจัยด้านประสิทธิภาพการดำเนินงานของกิจการ

ปัจจัยด้านประสิทธิภาพการดำเนินงานของกิจการประกอบด้วย กำไร (ขาดทุน) ก่อนดอกเบี้ยจ่ายและภาษีเงินได้ อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวมและอัตราส่วนผลตอบแทนของสินทรัพย์ พบว่ามีเพียงปัจจัยเดียวที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์คือ กำไร (ขาดทุน) ก่อนดอกเบี้ยจ่ายและภาษีเงินได้ ซึ่งกำไร (ขาดทุน) ก่อนดอกเบี้ยจ่ายและภาษีเงินได้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์

ซึ่งแปลผลได้ว่า ถ้ากำไร (ขาดทุน) ก่อนดอกเบี้ยจ่ายและภาษีเงินได้เพิ่มขึ้น 1 หน่วยจะทำให้ความน่าจะเป็นที่กิจการ โรงแรมจะเลือกบันทึกสินทรัพย์ประเภทอุปกรณ์ที่ใช้ในห้องน้ำที่มีอายุการใช้งานน้อยกว่า 1 รอบระยะเวลาบัญชีและมีจำนวนน้อยให้รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีที่ซื้อเพิ่มขึ้น 0.001 หน่วย

อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวมมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกันกับการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 ในขณะที่อัตราส่วนผลตอบแทนของสินทรัพย์มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

จากผลที่ได้พบว่ายอมรับสมมติฐานข้อที่ 5 ที่คาดว่า กำไร(ขาดทุน)ก่อนดอกเบี้ยจ่ายและภาษีเงินได้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ โดยพบว่า กำไร (ขาดทุน) ก่อนดอกเบี้ยจ่ายและภาษีเงินได้ยิ่งสูงขึ้น โอกาสที่กิจการ โรงแรมจะเลือกบันทึกสินทรัพย์ประเภทอุปกรณ์ที่ใช้ในห้องน้ำที่มีอายุการใช้งานน้อยกว่า 1 รอบระยะเวลาบัญชีและมีจำนวนน้อยให้รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีที่ซื้อยิ่งเพิ่มสูงขึ้นด้วย

จากผลที่ได้พบว่าปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 6 ที่คาดว่าอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ โดยพบว่าอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวมยิ่งสูงขึ้น โอกาสที่กิจการ โรงแรมจะเลือกบันทึกสินทรัพย์ประเภทอุปกรณ์ที่ใช้ในห้องน้ำที่มีอายุการใช้งานน้อยกว่า 1 รอบระยะเวลาบัญชีและมีจำนวนน้อยให้รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีที่ซื้อยิ่งลดลง สรุปได้ว่าอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวมมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์

จากผลที่ได้พบว่าปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 7 ที่คาดว่าอัตราส่วนผลตอบแทนของสินทรัพย์มีความสัมพันธ์ทางลบกับการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ โดยพบว่าอัตราส่วนผลตอบแทนของสินทรัพย์ยิ่งสูงขึ้น โอกาสที่กิจการ โรงแรมจะเลือกบันทึกสินทรัพย์ประเภทอุปกรณ์ที่ใช้ในห้องน้ำที่มีอายุการใช้งานน้อยกว่า 1 รอบระยะเวลาบัญชีและมีจำนวนน้อยให้รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีที่ซื้อยิ่งเพิ่มสูงขึ้นด้วย

3. ปัจจัยด้านความรู้ความสามารถของผู้ทำบัญชี

ปัจจัยด้านความรู้ความสามารถของผู้ทำบัญชีประกอบด้วยระดับการศึกษาของผู้ทำบัญชีและจำนวนปีการทำงานของผู้ทำบัญชีพบว่า ระดับการศึกษาของผู้ทำบัญชีและจำนวนปีการทำงานของผู้ทำบัญชีมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้าน

สินทรัพย์ แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกใช้นโยบายบัญชีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

จากผลที่ได้พบว่าปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 8 และข้อที่ 9 ที่คาดว่าระดับการศึกษาของผู้ทำบัญชีและจำนวนปีการทำงานของผู้ทำบัญชีมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ โดยพบว่าระดับการศึกษาของผู้ทำบัญชีและจำนวนปีการทำงานของผู้ทำบัญชียิ่งสูงขึ้น โอกาสที่กิจการโรงแรมจะเลือกบันทึกสินทรัพย์ประเภทอุปกรณ์ที่ใช้ในห้องน้ำที่มีอายุการใช้งานน้อยกว่า 1 รอบระยะเวลาบัญชีและมีจำนวนน้อยให้รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีที่ช้อยิ่งเพิ่มสูงขึ้นด้วย

จากรายละเอียดเกี่ยวกับการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ในตารางที่ 21 สามารถสรุปผลการศึกษาค้นคว้าได้ดังตารางที่ 22 ดังนี้

ตารางที่ 22 แสดงผลการสรุปการศึกษาตัวแปรแต่ละปัจจัยของสินทรัพย์ประเภทอุปกรณ์ที่ใช้ในห้องน้ำ

ตัวแปรอิสระ	ผลการศึกษาระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95	
	นัยสำคัญทางสถิติ	ทิศทางความสัมพันธ์
ปัจจัยด้านลักษณะทั่วไปของกิจการ		
จำนวนห้องพักของกิจการ	มี	เดียวกัน
อัตราค่าห้องพักต่อคืน	ไม่มี	เดียวกัน
ทุนจดทะเบียนของกิจการ	ไม่มี	เดียวกัน
ระยะเวลาการดำเนินงานของกิจการ	ไม่มี	ตรงกันข้าม
ปัจจัยด้านประสิทธิภาพการดำเนินงานของกิจการ		
กำไร (ขาดทุน) ก่อนดอกเบี้ยจ่ายและภาษีเงินได้	มี	เดียวกัน
อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม	ไม่มี	ตรงกันข้าม
อัตราส่วนผลตอบแทนของสินทรัพย์	ไม่มี	เดียวกัน
ปัจจัยด้านความรู้ความสามารถของผู้ทำบัญชี		
ระดับการศึกษาของผู้ทำบัญชี	ไม่มี	เดียวกัน
จำนวนปีการทำงานของผู้ทำบัญชี	ไม่มี	เดียวกัน

จากผลการศึกษาที่ได้สามารถสรุปได้ว่าที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ตัวแปรอิสระที่มีนัยสำคัญทางสถิติมีทั้งสิ้น 2 ปัจจัย ได้แก่ จำนวนห้องพักของกิจการและกำไร (ขาดทุน) ก่อนดอกเบี้ยจ่ายและภาษีเงินได้

ตารางที่ 23 แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของสินทรัพย์ประเภทอุปกรณ์เฟอร์นิเจอร์

ตัวแปร	B	S.E.	Wald	df	Sig.	Exp(B)
ROOM	.033	.007	23.336	1	.000	1.034
RATE	.000	.000	.958	1	.328	1.000
EQUITY	.000	.000	.636	1	.425	1.000
YEAR	-.074	.040	3.486	1	.062	.929
EBIT	.000	.000	2.362	1	.124	1.000
DTA	.071	.162	.190	1	.663	1.073
ROA	.006	.009	.391	1	.532	1.006
EDL	.189	.560	.113	1	.736	1.208
EXP	-.007	.036	.035	1	.851	.993
Constant	-1.414	1.235	1.312	1	.252	.243

ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตารางที่ 23 เป็นการแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ในสมการแบบโครงสร้าง โดยจะเน้นที่ตัวแปรอิสระแต่ละตัวว่ามีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามในลักษณะใด ซึ่งค่าที่ได้จะต่างกันไปในแต่ละกลุ่มของตัวแปรตาม

จากการพิจารณาสมการแบบโครงสร้างพบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 หรือที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 คือ ปัจจัยด้านลักษณะทั่วไปของกิจการ ปัจจัยด้านประสิทธิภาพการดำเนินงานของกิจการ และปัจจัยด้านความรู้ความสามารถของผู้ทำบัญชี ซึ่งสามารถได้ดังนี้

1. ปัจจัยด้านลักษณะทั่วไปของกิจการ

ปัจจัยด้านลักษณะทั่วไปของกิจการประกอบด้วย จำนวนห้องพักของกิจการ อัตราค่าห้องพักต่อคืน ทุนจดทะเบียนของกิจการและระยะเวลาดำเนินงานของกิจการพบว่า มีจำนวนห้องพักมีความสัมพันธ์อย่างนัยสำคัญทางสถิติเพียงปัจจัยเดียว ซึ่งจำนวนห้องพักของกิจการมี

ความสัมพันธ์ทางบวกกับการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ ซึ่งแปลผลได้ว่า ถ้าจำนวนห้องพักของกิจการเพิ่มขึ้น 1 หน่วยจะทำให้ความน่าจะเป็นที่กิจการโรงแรมจะเลือกบันทึกสินทรัพย์ประเภทอุปกรณ์จำพวกเฟอร์นิเจอร์ที่มีอายุการใช้งานมากกว่า 1 รอบระยะเวลาบัญชีและมีจำนวนน้อยให้รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีที่ซื้อเพิ่มขึ้น 0.033 หน่วย

อัตราค่าห้องพักต่อคืน ทุนจุดทะเบียนของกิจการมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์แต่ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ที่ระดับนัยสำคัญ แต่ในขณะที่ระยะเวลาดำเนินงานของกิจการมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันกับการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์

จากผลที่ได้พบว่ายอมรับสมมติฐานข้อที่ 1 ที่คาดว่าจำนวนห้องพักของกิจการมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ เนื่องจากพบว่ายิ่งจำนวนห้องพักของกิจการโรงแรมเพิ่มขึ้น โอกาสกิจการโรงแรมบันทึกสินทรัพย์ประเภทอุปกรณ์จำพวกเฟอร์นิเจอร์ที่มีอายุการใช้งานมากกว่า 1 รอบระยะเวลาบัญชีและมีจำนวนน้อยให้รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีที่ซื้อเพิ่มขึ้นด้วย

จากผลที่ได้พบว่าปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 2 ที่คาดว่าอัตราค่าห้องพักต่อคืนมีความสัมพันธ์ทางลบกับการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ เนื่องจากพบว่าอัตราค่าห้องพักต่อคืนยิ่งสูงขึ้น โอกาสกิจการโรงแรมบันทึกสินทรัพย์ประเภทอุปกรณ์จำพวกเฟอร์นิเจอร์ที่มีอายุการใช้งานมากกว่า 1 รอบระยะเวลาบัญชีและมีจำนวนน้อยให้รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีที่ซื้อเพิ่มขึ้นด้วย

จากผลที่ได้พบว่าปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 3 และข้อที่ 4 ที่คาดว่าทุนจุดทะเบียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์และระยะเวลาการดำเนินงานของกิจการมีความสัมพันธ์ทางลบกับการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ตามลำดับ โดยพบว่าทุนจุดทะเบียนยิ่งสูงขึ้น โอกาสกิจการโรงแรมบันทึกสินทรัพย์ประเภทอุปกรณ์จำพวกเฟอร์นิเจอร์ที่มีอายุการใช้งานมากกว่า 1 รอบระยะเวลาบัญชีและมีจำนวนน้อยให้รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีที่ซื้อเพิ่มขึ้นด้วย แต่ในขณะที่ระยะเวลาดำเนินงานของกิจการยิ่งสูงขึ้น โอกาสกิจการโรงแรมบันทึกสินทรัพย์ประเภทอุปกรณ์จำพวกเฟอร์นิเจอร์ที่มีอายุการใช้งานมากกว่า 1 รอบระยะเวลาบัญชีและมีจำนวนน้อยให้รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีที่ซื้อลดลง

2. ปัจจัยด้านประสิทธิภาพการดำเนินงานของกิจการ

ปัจจัยด้านประสิทธิภาพการดำเนินงานของกิจการประกอบด้วย กำไร (ขาดทุน) ก่อนดอกเบี้ยจ่ายและภาษีเงินได้ อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวมและอัตราส่วนผลตอบแทนของ

สินทรัพย์พบว่า ปัจจัยทั้ง 3 ปัจจัยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ แต่ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากผลที่ได้พบว่าปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 5 ที่คาดว่า กำไร(ขาดทุน)ก่อนดอกเบี้ยจ่ายและภาษีเงินได้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ โดยพบว่า กำไร (ขาดทุน) ก่อนดอกเบี้ยจ่ายและภาษีเงินได้ยิ่งสูงขึ้น โอกาสที่กิจการโรงแรมจะเลือกบันทึกสินทรัพย์ประเภทอุปกรณ์จำพวกเฟอร์นิเจอร์ที่มีอายุการใช้งานมากกว่า 1 รอบระยะเวลาบัญชีและมีจำนวนน้อยให้รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีที่ชื่อยิ่งเพิ่มสูงขึ้นด้วย

จากผลที่ได้พบว่าปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 6 ที่คาดว่าอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ โดยพบว่าอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวมยิ่งสูงขึ้น โอกาสที่กิจการโรงแรมจะเลือกบันทึกสินทรัพย์ประเภทอุปกรณ์จำพวกเฟอร์นิเจอร์ที่มีอายุการใช้งานมากกว่า 1 รอบระยะเวลาบัญชีและมีจำนวนน้อยให้รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีที่ชื่อยิ่งเพิ่มสูงขึ้นด้วย

จากผลที่ได้พบว่าปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 7 ที่คาดว่าอัตราส่วนผลตอบแทนของสินทรัพย์มีความสัมพันธ์ทางลบกับการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ โดยพบว่าอัตราส่วนผลตอบแทนของสินทรัพย์ยิ่งสูงขึ้น โอกาสที่กิจการโรงแรมจะเลือกบันทึกสินทรัพย์ประเภทอุปกรณ์จำพวกเฟอร์นิเจอร์ที่มีอายุการใช้งานมากกว่า 1 รอบระยะเวลาบัญชีและมีจำนวนน้อยให้รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีที่ชื่อยิ่งเพิ่มสูงขึ้นด้วย

3. ปัจจัยด้านความรู้ความสามารถของผู้ทำบัญชี

ปัจจัยด้านความรู้ความสามารถของผู้ทำบัญชีประกอบด้วยระดับการศึกษาของผู้ทำบัญชีและจำนวนปีการทำงานของผู้ทำบัญชี พบว่า ระดับการศึกษาของผู้ทำบัญชีมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ แต่ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และจำนวนปีการทำงานของผู้ทำบัญชีมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ แต่ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากผลที่ได้พบว่าปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 8 และข้อที่ 9 ที่คาดว่าระดับการศึกษาของผู้ทำบัญชีและจำนวนปีการทำงานของผู้ทำบัญชีมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ โดยพบว่าระดับการศึกษาของผู้ทำบัญชียิ่งสูงขึ้น โอกาสที่กิจการโรงแรมจะเลือกบันทึกสินทรัพย์ประเภทอุปกรณ์จำพวกเฟอร์นิเจอร์ที่มีอายุการใช้งานน้อยกว่า 1 รอบระยะเวลาบัญชีและมีจำนวนน้อยให้รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีที่ชื่อยิ่งเพิ่มสูงขึ้นด้วย และจำนวนปีการทำงานของผู้ทำบัญชียิ่งสูงขึ้น โอกาสที่กิจการโรงแรมจะเลือกบันทึกสินทรัพย์ประเภท

อุปกรณ์จำพวกเฟอร์นิเจอร์ที่มีอายุการใช้งานมากกว่า 1 รอบระยะเวลาบัญชีและมีจำนวนน้อยให้
รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีที่ซื้อลดลง

จากรายละเอียดเกี่ยวกับการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ในตารางที่ 23 สามารถสรุปผล
การศึกษาได้ดังตารางที่ 24 ดังนี้

ตารางที่ 24 แสดงผลการสรุปการศึกษาตัวแปรแต่ละปัจจัยของสินทรัพย์ประเภทอุปกรณ์จำพวก
เฟอร์นิเจอร์

ตัวแปรอิสระ	ผลการศึกษาที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95	
	นัยสำคัญทางสถิติ	ทิศทางความสัมพันธ์
ปัจจัยด้านลักษณะทั่วไปของกิจการ		
จำนวนห้องพัก	มี	เดียวกัน
อัตราค่าห้องพักต่อคืน	ไม่มี	เดียวกัน
ทุนจดทะเบียนของกิจการ	ไม่มี	เดียวกัน
ระยะเวลาการดำเนินงานของกิจการ	ไม่มี	ตรงกันข้าม
ปัจจัยด้านประสิทธิภาพการดำเนินงานของกิจการ		
กำไร (ขาดทุน) ก่อนดอกเบี้ยจ่ายและภาษีเงินได้	ไม่มี	เดียวกัน
อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม	ไม่มี	เดียวกัน
อัตราส่วนผลตอบแทนของสินทรัพย์	ไม่มี	เดียวกัน
ปัจจัยด้านความรู้ความสามารถของผู้ทำบัญชี		
ระดับการศึกษาของผู้ทำบัญชี	ไม่มี	เดียวกัน
จำนวนปีการทำงานของผู้ทำบัญชี	ไม่มี	ตรงกันข้าม

จากการศึกษาที่ได้สามารถสรุปได้ว่าที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ตัวแปรอิสระที่
มีนัยสำคัญทางสถิติมี 1 ปัจจัย คือ จำนวนห้องพักของกิจการ

ตารางที่ 25 แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับการประมาณสัมประสิทธิ์ของสินทรัพย์ประเภทอุปกรณ์
เครื่องนอน

ตัวแปร	B	S.E.	Wald	df	Sig.	Exp(B)
ROOM	.013	.004	12.726	1	.000	1.013
RATE	.000	.000	.853	1	.356	1.000
EQUITY	.001	.000	6.940	1	.008	1.000
YEAR	-.076	.034	4.946	1	.026	.927
EBIT	.001	.000	9.285	1	.002	1.000
DTA	-.008	.137	.004	1	.952	.992
ROA	.001	.006	.017	1	.895	1.001
EDL	.179	.471	.144	1	.704	1.196
EXP	.025	.032	.606	1	.436	1.025
Constant	-.687	1.023	.450	1	.502	.503

ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตารางที่ 25 เป็นการแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ในสมการแบบโครงสร้าง โดยจะเห็นว่าตัวแปรอิสระแต่ละตัวมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามในลักษณะใด ซึ่งค่าที่ได้จะต่างกันไปในแต่ละกลุ่มของตัวแปรตาม

จากการพิจารณาสมการแบบโครงสร้างพบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 หรือที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 คือ ปัจจัยด้านลักษณะทั่วไปของกิจการ ปัจจัยด้านประสิทธิภาพการดำเนินงานของกิจการ และปัจจัยด้านความรู้ความสามารถของผู้ทำบัญชี ซึ่งสามารถได้ดังนี้

1. ปัจจัยด้านลักษณะทั่วไปของกิจการ

ปัจจัยด้านลักษณะทั่วไปของกิจการประกอบด้วย จำนวนห้องพักของกิจการ อัตราค่าห้องพักต่อคืน ทุนจดทะเบียนของกิจการและระยะเวลาดำเนินงานของกิจการพบว่า จำนวนห้องพักของกิจการมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งแปลผลได้ว่า ถ้าจำนวนห้องพักของกิจการเพิ่มขึ้น 1 หน่วยจะทำให้ความน่าจะเป็นที่กิจการโรงแรมจะเลือกบันทึกสินทรัพย์ประเภท

อุปกรณ์เครื่องนอนที่มีอายุการใช้งานมากกว่า 1 รอบระยะเวลาบัญชีและมีจำนวนน้อยให้รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีที่ซื้อเพิ่มขึ้น 0.013 หน่วย

อัตราค่าห้องพักต่อคืนมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกใช้นโยบายบัญชีที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

ทวนจุดทะเบียนของกิจการมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ ซึ่งแปลได้ว่า ถ้าทวนจุดทะเบียนของกิจการเพิ่มขึ้น 1 หน่วยจะทำให้ความน่าจะเป็นที่กิจการ โรงแรมจะเลือกบันทึกสินทรัพย์ประเภทอุปกรณ์เครื่องนอนที่มีอายุการใช้งานมากกว่า 1 รอบระยะเวลาบัญชีและมีจำนวนน้อยให้รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีที่ซื้อเพิ่มขึ้น 0.001 หน่วย

ระยะเวลาดำเนินงานของกิจการมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันกับการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ ซึ่งแปลผลได้ว่า ถ้าระยะเวลาดำเนินงานของกิจการเพิ่มขึ้น 1 หน่วย โรงแรมจะเลือกบันทึกสินทรัพย์ประเภทอุปกรณ์เครื่องนอนที่มีอายุการใช้งานมากกว่า 1 รอบระยะเวลาบัญชีและมีจำนวนน้อยให้รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีที่ซื้อลดลง 0.076 หน่วย

จากผลที่ได้พบว่ายอมรับสมมติฐานข้อที่ 1 ที่คาดว่าจำนวนห้องพักของกิจการมีความสัมพันธ์ทางลบกับการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ เนื่องจากพบว่ายิ่งจำนวนห้องพักของกิจการ โรงแรมเพิ่มขึ้น โอกาสกิจการ โรงแรมบันทึกสินทรัพย์ประเภทอุปกรณ์เครื่องนอนที่มีอายุการใช้งานมากกว่า 1 รอบระยะเวลาบัญชีและมีจำนวนน้อยให้รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีที่ซื้อเพิ่มขึ้นด้วย

จากผลที่ได้พบว่าปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 2 ที่คาดว่าอัตราค่าห้องพักต่อคืนมีความสัมพันธ์ทางลบกับการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ เนื่องจากพบว่าอัตราค่าห้องพักต่อคืนยิ่งสูงขึ้น โอกาสกิจการ โรงแรมบันทึกสินทรัพย์ประเภทอุปกรณ์เครื่องนอนที่มีอายุการใช้งานมากกว่า 1 รอบระยะเวลาบัญชีและมีจำนวนน้อยให้รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีที่ซื้อเพิ่มขึ้นด้วย

จากผลที่ได้พบว่ายอมรับสมมติฐานข้อที่ 3 ที่คาดว่าทวนจุดทะเบียนของกิจการมีความสัมพันธ์ทางลบกับการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ เนื่องจากพบว่าทวนจุดทะเบียนยิ่งสูงขึ้น โอกาสกิจการ โรงแรมบันทึกสินทรัพย์ประเภทอุปกรณ์เครื่องนอนที่มีอายุการใช้งานมากกว่า 1 รอบระยะเวลาบัญชีและมีจำนวนน้อยให้รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีที่ซื้อเพิ่มขึ้นด้วย

จากผลที่ได้พบว่ายอมรับสมมติฐานข้อที่ 4 ที่คาดว่าระยะเวลาดำเนินงานของกิจการมีความสัมพันธ์ทางลบกับการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ เนื่องจากพบว่าระยะเวลา

ดำเนินงานของกิจการยิ่งสูงขึ้น โอกาสกิจการโรงแรมบันทึกสินทรัพย์ประเภทอุปกรณ์เครื่องนอนที่มีอายุการใช้งานมากกว่า 1 รอบระยะเวลาบัญชีและมีจำนวนน้อยให้รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีที่ซื้อลดลง

2. ปัจจัยด้านประสิทธิภาพการดำเนินงานของกิจการ

ปัจจัยด้านประสิทธิภาพการดำเนินงานของกิจการประกอบด้วย กำไร (ขาดทุน) ก่อนดอกเบี้ยจ่ายและภาษีเงินได้ อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม และอัตราส่วนผลตอบแทนของสินทรัพย์ พบว่า กำไร (ขาดทุน) ก่อนดอกเบี้ยจ่ายและภาษีเงินได้มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ ซึ่งแปลผลได้ว่า ถ้ากำไร (ขาดทุน) ก่อนดอกเบี้ยจ่ายและภาษีเงินได้เพิ่ม 1 หน่วยจะทำให้ความน่าจะเป็นที่จะทำให้งานกิจการโรงแรมจะเลือกบันทึกสินทรัพย์ประเภทอุปกรณ์เครื่องนอนที่มีอายุการใช้งานมากกว่า 1 รอบระยะเวลาบัญชีและมีจำนวนน้อยให้รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีที่ซื้อเพิ่มขึ้น 0.001 หน่วย.

อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวมมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

อัตราส่วนผลตอบแทนของสินทรัพย์มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ สินทรัพย์ แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

จากผลที่ได้พบว่ายอมรับสมมติฐานข้อที่ 5 ที่คาดว่า กำไร(ขาดทุน)ก่อนดอกเบี้ยจ่ายและภาษีเงินได้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ โดยพบว่า กำไร (ขาดทุน) ก่อนดอกเบี้ยจ่ายและภาษีเงินได้ยิ่งสูงขึ้น โอกาสที่กิจการโรงแรมจะเลือกบันทึกสินทรัพย์ประเภทอุปกรณ์เครื่องนอนที่มีอายุการใช้งานมากกว่า 1 รอบระยะเวลาบัญชีและมีจำนวนน้อยให้รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีที่ซื้อยิ่งเพิ่มสูงขึ้นด้วย

จากผลที่ได้พบว่าปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 6 ที่คาดว่าอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ โดยพบว่าอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวมยิ่งสูงขึ้น โอกาสที่กิจการโรงแรมจะเลือกบันทึกสินทรัพย์ประเภทอุปกรณ์เครื่องนอนที่มีอายุการใช้งานมากกว่า 1 รอบระยะเวลาบัญชีและมีจำนวนน้อยให้รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีที่ซื้อลดลง

จากผลที่ได้พบว่าปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 7 ที่คาดว่าอัตราส่วนผลตอบแทนของสินทรัพย์มีความสัมพันธ์ทางลบกับการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ โดยพบว่าอัตราส่วนผลตอบแทนของสินทรัพย์ยิ่งสูงขึ้น โอกาสที่กิจการโรงแรมจะเลือกบันทึกสินทรัพย์

ประเภทอุปกรณ์เครื่องนอนที่มีอายุการใช้งานมากกว่า 1 รอบระยะเวลาบัญชีและมีจำนวนน้อยให้
รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีที่ซื้อยังเพิ่มสูงขึ้นด้วย

3. ปัจจัยด้านความรู้ความสามารถของผู้ทำบัญชี

ปัจจัยด้านความรู้ความสามารถของผู้ทำบัญชีประกอบด้วยระดับการศึกษาของผู้ทำ
บัญชีและจำนวนปีการทำงานของผู้ทำบัญชี พบว่า ระดับการศึกษาของผู้ทำบัญชีมีความสัมพันธ์ใน
ทิศทางเดียวกับการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ แต่ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และจำนวนปีการทำงานของผู้ทำบัญชีมีความสัมพันธ์ในทิศทาง
ตรงกันข้ามกับการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ แต่ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากผลที่ได้พบว่าปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 8 และข้อที่ 9 ที่คาดว่าระดับการศึกษาของ
ผู้ทำบัญชีและจำนวนปีการทำงานของผู้ทำบัญชีมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเลือกใช้นโยบาย
บัญชีทางด้านสินทรัพย์ โดยพบว่าระดับการศึกษาของผู้ทำบัญชีและจำนวนปีการทำงานยิ่งสูงขึ้น
โอกาสที่กิจการโรงแรมจะเลือกบันทึกสินทรัพย์ประเภทอุปกรณ์เครื่องนอนที่มีอายุการใช้งานน้อย
กว่า 1 รอบระยะเวลาบัญชีและมีจำนวนน้อยให้รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีที่ซื้อยังเพิ่มสูงขึ้นด้วย

จากรายละเอียดเกี่ยวกับการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ในตารางที่ 25 สามารถสรุปผล
การศึกษาได้ดังตารางที่ 26 ดังนี้

ตารางที่ 26 แสดงผลการสรุปการศึกษาตัวแปรแต่ละปัจจัยของสินทรัพย์ประเภทอุปกรณ์
เครื่องนอน

ตัวแปรอิสระ	ผลการศึกษาที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95	
	นัยสำคัญทางสถิติ	ทิศทางความสัมพันธ์
ปัจจัยด้านลักษณะทั่วไปของกิจการ		
จำนวนห้องพัก	มี	เดียวกัน
อัตราค่าห้องพักต่อคืน	ไม่มี	เดียวกัน
ทุนจดทะเบียนของกิจการ	มี	เดียวกัน
ระยะเวลาการดำเนินงานของกิจการ	มี	ตรงกันข้าม
ปัจจัยด้านประสิทธิภาพการดำเนินงานของกิจการ		
กำไร (ขาดทุน) ก่อนดอกเบี้ยจ่ายและภาษีเงินได้	มี	เดียวกัน
อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม	ไม่มี	ตรงกันข้าม
อัตราส่วนผลตอบแทนของสินทรัพย์	ไม่มี	เดียวกัน
ปัจจัยด้านความรู้ความสามารถของผู้ทำบัญชี		
ระดับการศึกษาของผู้ทำบัญชี	ไม่มี	เดียวกัน
จำนวนปีการทำงานของผู้ทำบัญชี	ไม่มี	เดียวกัน

จากการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ตัวแปรอิสระที่มีนัยสำคัญทางสถิติมีทั้งสิ้น 4 ปัจจัยได้แก่ จำนวนห้องพักของกิจการ ทุนจดทะเบียนของกิจการ ระยะเวลาดำเนินงานของกิจการและกำไร (ขาดทุน) ก่อนดอกเบี้ยจ่ายและภาษีเงินได้

นอกจากนี้ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาเพิ่มเติม ซึ่งการทำวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้นโยบายบัญชีทางด้านสินทรัพย์ของกิจการโรงแรมในจังหวัดเชียงใหม่ โดยทำการแยกสมการแบบโครงสร้างตามระดับที่พักของกิจการโรงแรมพบว่า การแยกสมการแบบโครงสร้างมีข้อจำกัดในเรื่องขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการแต่ละระดับที่พักจึงทำให้ผลที่ได้มีความชัดเจนมากนัก (ผลการศึกษสามารถดูได้ในภาคผนวก)